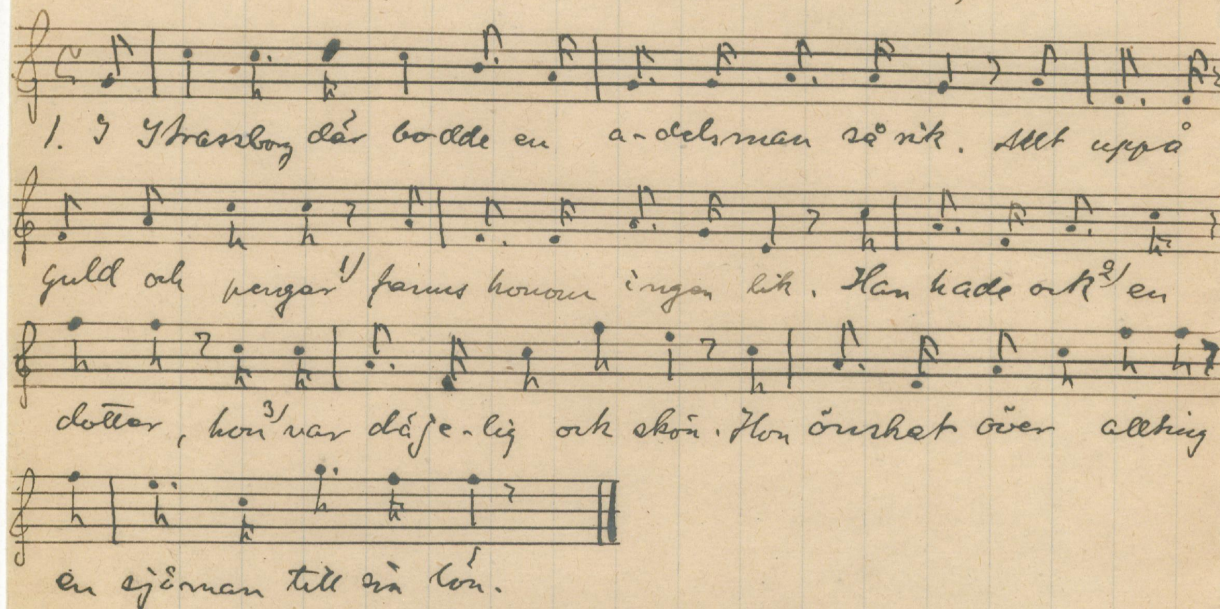
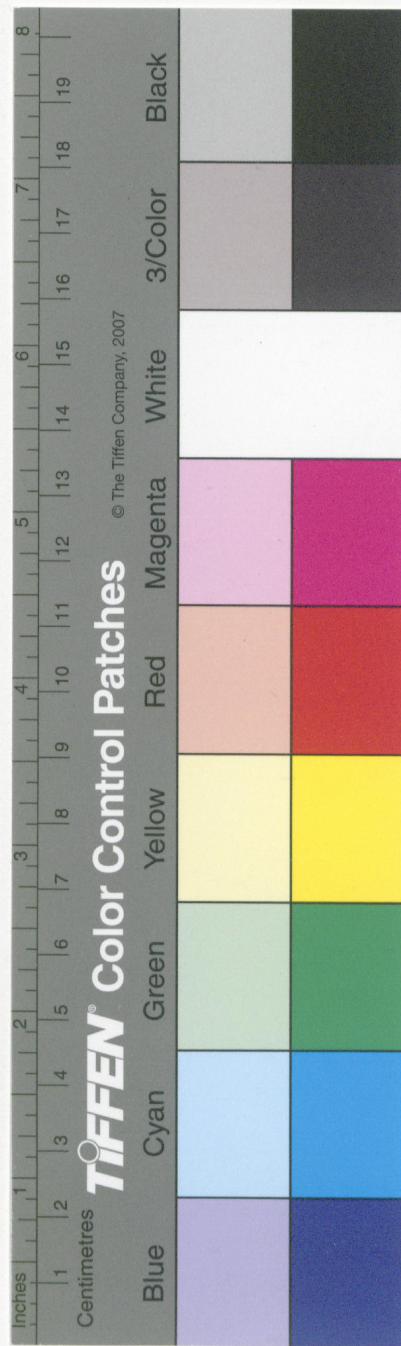


✓ 7. Strasbourg där bodde en adelsman  
(Thema: Skåld, Släck-Burs)

24

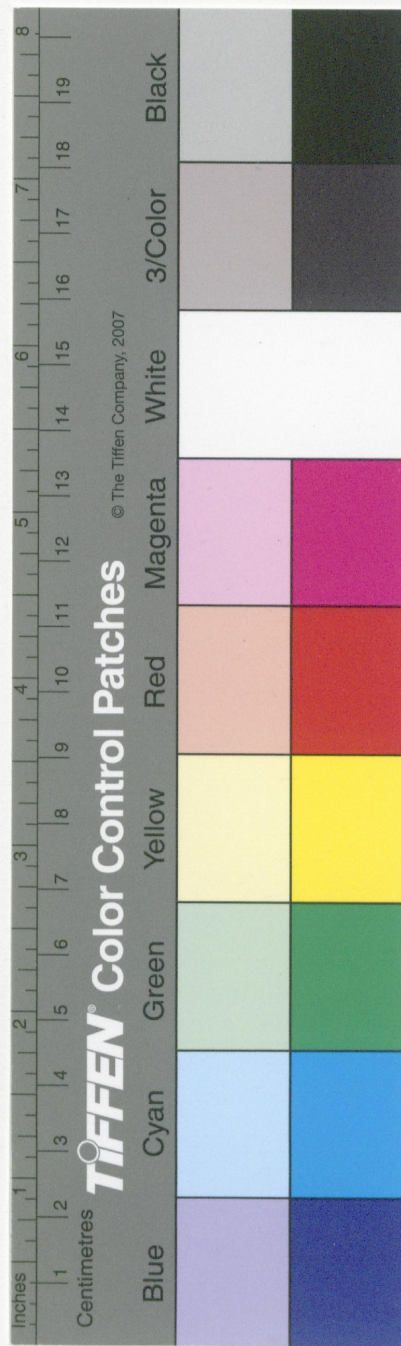


2. En sjöman<sup>4</sup> har<sup>5</sup> hon älskat, en sjöman skall hon ha,  
en<sup>4</sup> sjöman vill hon älska i alla sina dar.  
Så litet som hon åt, så litet som hon drack,  
hennes hjärta det var sårat, hennes stime det var  
svagt.
3. En resa till Ostindien den sjöman skulle gå.  
- Tänk vad den sköna jungfrun<sup>6</sup> hon mände säga då -  
Hon önskar honom lycka och tjusande förmål,  
hon<sup>7</sup> förjde och så<sup>8</sup> värt och vill sin vän allt väl.
4. När sjöman var bortrest så hände det sig så:  
en främling<sup>9</sup> där kommit till Strasbourg ändå



24  
Hog går till hennes fader och frågade så här, 25  
om han tillmaka ville ge dottern huld och kär.

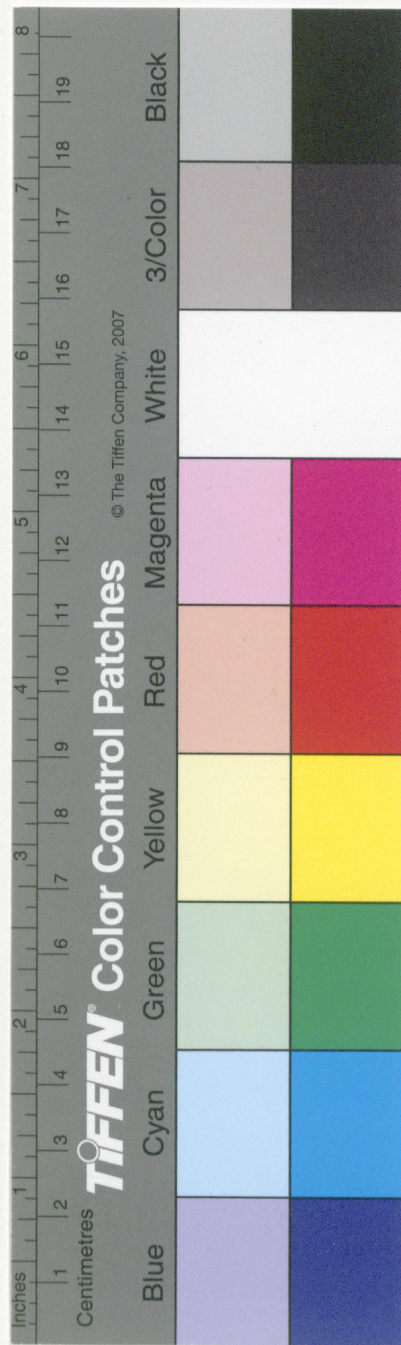
5. Det var väl ej svårt att få faderens lov därtill,  
ty frön var en rik och en förmåns famig,  
och adelmännens like knäpöt där i landet fanns  
så väl på guld och penningar som uppsädelglans.
6. När sjöman till Ostindien sen kommit fram,  
så satte han sig att skriva till kärsten sin:  
"Håll upp, min vän, att säga, jag kom väl kommande"  
..... Bortglömt av meddelaren.
7. När jungfrun fick det brev, visste var det kommes tvist,  
Sengår hon ut en kammaran med glädje och med lust,  
Men brukt det glömda hon i kamman, där hon stått,  
och snart har hennes fader ut sin hand det fått.
8. Nu gäuger skön Marie sig ned till havets strand,  
och efter kommer fadern med brevet i sin hand.  
Vinst borde du mig tacka, om jag livet åt dig spar,  
"men tänk ej på den sjöman, om han du vore en så rar!"
9. Nej, om han en i världen den enda sjöman är,  
så får du aldrig honom till äkta make här.  
För skall jag honom dräpa och ser dig skänka bort,



25  
En kan skall dig få äga; och hör din dörr helt kort."

28

10. Och några dagar efter kom där ett skepp i land,  
och hennes fader itar till skeppet invid strand.  
Han bjöd den sjömannen till hans boning gå,  
Han badde mig helt säkert ej livet mer to få.
11. "Säg mig uppriktigt, sjöman, säg mig, om du är den,  
som har förört min datter. Du är ja hennes vän.  
Jag vill ej bida hennes. Från mig, jag talar sant,  
blod du vil givast lösa, om nyerna från vårt land!"
12. "Ofader, o fader, jag din datter älskat har,  
men kanne att förföra min önsikt aldrig var.  
Fädor tillse minns talat, det vet väl ingen ann.  
Hon är i minna tankar, hon går ej därifrån."
13. Den mysligt grymme fadern kan tankerna hoochar,  
Sen tog han från den kvinnan, han under rocken bar,  
och tankte den i bröstet på sjömannen så god,  
gick ut och stängde dörren. Där låg han i sitt blod.
14. Sen går han därifrån och chat till sin datter in,  
"Kom, älskade Maria, skall du finna vännen din,  
Nu kan du fina brölloren med häresten din.  
Du skall få blod i bägaren istället för vin."



26  
15. Maria såg sin faders och medtänktes utav blod.  
Hon anar genast, men hon faller ändå ned.  
Hon går sin väg så modig. Hon såg, var kniven sat,  
Hon såg den öfverfärad och gånne den vid sitt bröst.

16. "O fader, o fader, lär rätta bönen mig;  
Lägg mig i tjönnans kista, lägg mig vid tjönnans lik,  
Om säger jag ej mera för någon vän åt mig.  
Om slutas mina dagar, när det jag gladelig."

17. När som skön Maria de orden hade sagt,  
Så tog hon fram kniven, som hon vid barnens lagt.  
Den stack hon in i bröstet öfver på tjönnans lik,  
O fadern kan det hindra, hur fort han skyddar det.

18. Till Skaraborgs kyrka sedan de båda bäras här.  
De lägo ut i ligg, som kungen skänkt åt dem.  
De båda voro bladda i skräms till och rött,  
Att ingen kunde säga, att någon där var dött.

19. Men barnen deras kista blev sat i en kista svart,  
Och deras far i fängelset dog utan torget i svart.  
Må denna sörigen lända till varning åt envar,  
Som nekade sin barn att taga den de hålla här.

Nyland III: 17 i innehåller andra apptekningar  
av denna visa.

1/ H. B. - B. 2: På guldkor och uppseemningar 2/ H. B.: blott  
2/ H. B.: som 1/ H. B.: Den 5/ H. B.: som

